

O liniște de mănăstire...

Mariana Rogoz Stratulat

O liniște de mănăstire
ne cheamă azi într-o iubire.
Ne ține-n ceață triști, stingheri
c-un gând venit de nicăieri
și adormit pe lespezi moi
de sfinți și sfinte în nevoi.
O liniște de-adânc de lume
trezită pentru noi anume
ne poartă pașii-n alte vieți
când ne iubeam în dimineți,
în diminețile cu rouă,
în nopțile cu lună nouă.
O liniște-a tăcut în dor
căzută ploaie în izvor
și în fântâna părăsită,
în lacrima neadormită.